

ZŠ MILOŠE ŠOLLEHO KOUŘIM

PUZZLÍK

SKLÁDAČKA ZE ŽIVOTA NAŠÍ ŠKOLY

LÉTO 2020/2021

OHROŽENÁ
ZVÍŘATA

ŽIJEME
ZDRAVĚ

PTALI JSME
SE...

HURÁ
DO
PŘÍRODY

NAŠE
PANDA

TIPY
NA VÝLETY

CO NÁS POTKALO...

11. 6. se osmé ročníky zúčastnily projektového dne „Pojízdná učebna techniky“

14. 6. vyrazily páté ročníky na exkurzi na farmu Bláto u Uhlířských Janovic

15. 6. šla třída 9.A na túru na Sněžku

15. 6. navštívily třídy 2.B a 2.C Poděbrady

17. 6. poznávaly třídy 3.B a 4.B pěšky krásy Kouřimska

17. 6. vyrazila třída 4.A na Sázavu

21. 6. vyrazily třídy 3.A a 6.A do Žďáru

21. 6. se vydala 9.B na Říp a do Terezína

21. 6. zavítala 8.B na Pičhoru a do Radimi

23. 6. navštívily třídy 7.A a 8.A Pelhřimov a Chýnovskou jeskyni

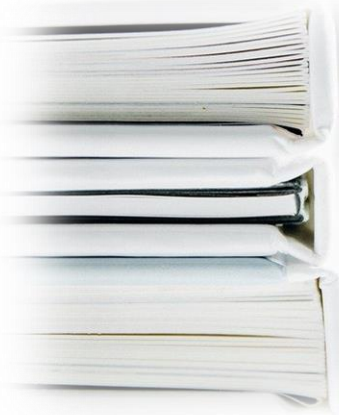
23. 6. vyrazily třídy 6.C a 7.C poznávat krásy Sněžky

23. 6. zavítaly třídy 7.B a 6.B do Českého ráje

24. 6. Puzzlíkáři, nejlepší sběrači papíru a úspěšní reprezentanti naší školy navštívili pražskou ZOO

24. 6. navštívilo 15 žáků naší školy pobočku UNESCO, kam odvezli panenky v hodnotě 4 200 Kč

1. července – 31. srpna 2021 LETNÍ PRÁZDNINY

Puzzlík nebude tento měsíc jediným školním časopisem. Třída 9.B si jako malý projekt na rozloučenou s naší základní školou udělala vlastní třídní časopis. V něm narazíte na úvahy, recenze, recepty, křížovky, ale i momentky třídy. Časopis „Bylo nás 29“ najdete např. na nástěnce v jídelně. Hezké čtení!

Wewe

CO NÁS POTKALO...

FARMA BLÁTO

V pondělí 14. června vyrazili pátáci na exkurzi na Farmu Bláto poblíž Uhlířských Janovic. Počasí nám vyšlo, takže to ještě víc zlepšilo celý den. Farma Bláto je vyhlášená výrobou sýrů s alpskou kulturou, sýry vyrábí podle několik set let starých receptur. Farmu vede rodina Pavla Šicha.

Velmi mě potěšilo, jak zaměstnanci z farmy umí vše vysvětlit a zároveň se rádi podělí o zážitky z farmy. Přišlo mi roztomilé a velice vtipné, že se jedno prase volně pohybovalo po farmě a jmenovalo se Pepina.

Na statku byly převážně telátka a krávy, ale nacházela se tam také i spousta dalších zvířat. Viděli jsme osla, slepice, kohouty, husy, kachny. Farma Bláto získala svůj název podle někdejší vesnice, která se nacházela poblíž lesa, ve kterém bylo hodně bažin a kaluží – prostě bláta.

Za mě to byl krásný zážitek. Na farmu můžete vyrazit s rodinou nebo přáteli, o víkendech tam dokonce vaří. ☺

Text: Kika, Foto: Pawka

CO NÁS POTKALO...

NÁVŠTĚVA LÁZEŇSKÉHO MĚSTA

Konečně jsme se dočkali a po roce vyrazili na výlet. Hlavně jsme se těšili na společné zážitky, kterých jsme si v posledních měsících moc neužili. Cílem bylo lázeňské město Poděbrady. Naše první zastávka byla u trpaslíka, který kladivem odbíjel 9 hodin. O kousek dál jsme obdivovali hodiny z květin a museli se u té nádhery i vyfotit. Zkusili jsme si promenádu po kolonádě jako lázeňští šviháci. Někteří z nás sledují seriál Ordinance v růžové zahradě, a tak jsme nemohli minout vilu pana Valšíka.

Sluníčko hřálo a my potřebovali ochladit uchozené nožky u vodotrysku a ochutnat vyhlášenou točenou zmrzlinu. Pak už hurá na parník. Učaroval nás systém zdymadla, kde se zvyšovala a snižovala hladiny vody a my s lodí stoupali a klesali. A poté už směr Mekáč, kde nás čekal vytoužený a zasloužený Happy Meal. 😊 Byl to super den.

Za třídy 2.B a 2.C Lenka Zahradníčková

ZPÁTKY DO MINULOSTI...

PTÁME SE PÁTÉ TŘÍDY...

CO SE TI LÍBILO A ZÁROVEŇ NELÍBILO NA ONLINE VÝUCE?

Líbily se mi aktivity a nelíbilo se mi, jak se sekal internet. Valča

Líbilo se mi, že jsem nemusela brzy vstávat a nelíbilo se mi, že jsme se neviděli se spolužáky. Naty

Líbilo se mi, že jsme se navzájem slyšeli, ale bohužel jsme se nemohli setkat. Lukáš

Líbilo se mi, že jsem mohla jíst, kdy se mi zachtělo. Nelíbilo se mi, že jsme měli krátké přestávky. Eli

Líbilo se mi, že jsem mohla po výuce koukat na televizi. Nelíbilo se mi, že někdy nešel internet. Andy

Líbilo se mi, že když paní učitelce nešlo připojení, tak jsme si mohli povídat chvíli mezi sebou. Nelíbilo se mi, že jsem nemohla vidět naživo kamarády. Nikča

Bavilo mě, že jsme mohli třeba během výuky jíst a válet se třeba v posteli. Nelíbilo se mi, že jsme podle mě měli více úkolů a naučit se novou látku bylo o něco těžší. Týna

Ptala se: Kika a Ledňáček

I V PŘÍRODĚ BEZPEČNĚ...

DOST BYLO POKOJE ANEB VYRAZTE NA VZDUCH!

Ještě nedávno jsme až příliš času trávili doma. Výlet do přírody byl jako vysvobození a útek od všeho špatného. Dost často nás ale omezovala opatření (děkujeme za zahrádky) nebo počasí. To je ale pryč! Čekají nás nádherné slunné dny. Tak popadněte batůžky se svačinou a pitím, zavažte tkaničky a vyrazte za nějakým dobrodružstvím.

Nic nezkazíte procházkou v okolní přírodě. Projděte (třeba s kamarády) místa, kde jste dlouho nebyli. Pro ozvláštnění s sebou můžete vzít deku a někde v přírodě si na chvíli lehnout. Užijte si chvíle ticha

a pohody. Příroda nám totiž nepomáhá jen se zdravím fyzickým, ale i psychickým.

Velcí borci si můžou jít i zaběhat nebo vyzkoušet jiný sport. Fotbal či rozcvička s kamarády přijde vhod. Nebo vyrazte na kola, po okolí se jistě najdou zajímavé cyklostezky. V neposlední řadě můžete vyzkoušet rybaření (tedy tento tip je pro ty, kteří mají rybářské povolenky). To je zaručený balzám na nervy.

A co výlety někam dál? V tomto čísle možná naleznete nějaké tipy.

Wewe

HURÁ DO PŘÍRODY!

Konečně dorazilo teplé počasí. A to znamená jen jedno – častější výlety do přírody. A jak se na výletech (ne)chovat správně? Co nám může hrozit za rizika? To si povíme v tomto článku. Prvním nejčastějším nebezpečím, které na nás v přírodě číhá, jsou klíšťata. Po letošní zimě se očekává, že bude hodně klíšťat, jejichž útoky můžeme očekávat od prvních slunečných dnů. Doporučuji očkování (nezabrání tomu, že se nějaké klíště přisaje, ale ochrání vás od nemocí, které přenáší), hodně vitamínu B, na procházku do vysoké trávy dlouhé oblečení a také nezapomínat na repelent. Více toho bohužel nemůžeme udělat. Další, s čím musíme v přírodě počítat, jsou plazi. Však se říká: Na svatého Jiří, vylézají hadi a štíři. Už na jaře celkem často potkáte zmiji, jak se vyhřívá na kameni nebo užovku pohybující se blízko vody. Užovky se nemusíme obávat vůbec a u zmije je riziko uštknutí opravdu minimální. Navíc na něj v naší republice ještě nikdy nikdo neumřel. Největším problémem je tedy strach. Přeci jen hadi se nás kolikrát bojí víc než my jich a radši zvolí útek než uštknutí. A pokud vás ani toto neuklidní, tak nejlepší obranou je po cestě dupat, abyste hady vyplašili. Má poslední „rada“ se týká mlád'at. Na jaře i v létě můžeme potkat dost zvířat s jejich mlád'aty a měli bychom vědět, jak se při těchto setkáních chovat. Zaměřme se například na taková divoká prasata. Když vycítí nebezpečí, dokážou „narušitele“ ostře napadnout. Proto je lepší se setkáním s bachyní a jejími selaty úplně vyhnout, nebo se při setkání dobře schovat. Pokud najdete malé srnče někde pod keřem, nechte ho tam a vzdalte se. Srnky totiž svá mlád'ata poznávají podle čichu, proto se na mlád'ata nesahá. Náš pach totiž přeruší ten jejich a srna se díky tomu srnčete vzdá. Pokud byste věděli, že srnka už pro mládě nepříjde, nejlepší je kontaktovat nejbližší záchranou stanici, která se o srnče postará. To funguje i v případě jiných zvířat a mlád'at, stačí zavolat na záchranou stanici. To je v kostce zhruba vše. Chovejte se v přírodě zodpovědně a užijte si procházek a výletů. Přínosy čerstvého vzduchu jistě zvítězí nad obavami. 😊

Wewe

VÝLETY PO ČESKU

V dnešní době není jednoduché vycestovat do zahraničí. A tak je čas na to chystat výlety po České republice. Předám vám pár tipů z mé dovolené. Podíváme se na Šumavu, do oblasti Železnorudska. A hned první zajímavou památku nalezneme právě v městě Železná Ruda – kostel Panny Marie Pomocné z Hvězdy. Zajímavým turistickým cílem je také Dobrá Voda. Ve zdejší kostele sv. Vintře je možné si prohlédnout jedinečný skleněný oltář.

V Dobré Vodě též naleznete muzeum Dr. Šimona Adlera, které se zaměřuje na život Židů. Nad obcí se navíc tyčí vrch Březník se skálou sv. Vintře a kapličkou zasvěcenou témuž světcí. Dalším větším výletem je rozhledna na vrchu Špičák. Na vrchol lze vyrazit pěšky, ale také je možné využít lanovku. Z rozhledny je nádherně vidět celé okolí, proto se vyplatí vyrazit za hezkého počasí. Od rozhledny také vedou dvě stezky (propojené), každá k jednomu z významných jezer – Černému a Čertovu. Obě stezky jsou upravené, nejsou fyzicky náročné a najdete zde i úkoly pro menší děti. Nezapomeňte ani na rozhlednu Poledník. Cesta na vrchol vede z obce Prášily a okolo Prášilského jezera. Výhledy jsou hezké, bohužel momentálně je rozhledna v rekonstrukci, nicméně od srpna tohoto roku by již měla být funkční. Zajímavé jsou i menší výlety jako výšlap na jezero Laka se zaniklou vesnicí Hůrka nebo výjezd lanovkou k turistické chatě Pancíř. A co při cestě domů? Nedaleko najdete hrad Velhartice, který za zastávku také stojí. A co vy, kam vyrazíte?

Text i foto: Wewe

Černé jezero

Čertovo jezero

Jezero Laka

Dobrá Voda

Velhartice

Pancíř

VÝLETY PO ČESKU

VÝLET NA MILEŠOVKU

Milešovka je nejvyšší hora Českého středohoří. Její vrchol leží v nadmořské výšce 837 metrů. Jmenuje se podle nedalekého Milešova. Od 25. 9. 1951 je z ní národní přírodní rezervace Milešovka. Jen 8 dní v roce tam nefouká vítr. Nejvyšší rychlost větru byla zaznamenána v roce 1967 a vítr foukal rychlostí 50 m/s.

Brzy ráno jsme se vzbudili a vyrazili na cestu. Zanedlouho jsme dorazili do obce Milešov a tam začínal náš výstup. Nejdříve jsme vstoupili na čtyřmetrovou cestu, ale ta se začala rychle měnit a brzy se z ní stala úzká kamenitá pěšinka. Po kamenité pěšince se sice nejde moc dobře, ale okolní les je nádherný a také v něm roste spousta chráněných rostlin. Když jsme dorazili na vrchol, naskytl se nám nádherný výhled. Za velice příznivého počasí můžete z vrcholu v dále vidět obrysy Alp. Na vrcholu se nachází horská restaurace, ve které si můžete dát například klobásu, malinovku nebo kolu. Mimo to je na vrcholku také meteorologická stanice, která byla zřízena již v roce 1905. Rozhodně výlet doporučuji, i když se jedná o poměrně těžký výšlap, tak výhled stojí za to.

Koala

SOCHA RADEGAST

Socha Radegast leží na Moravě v Malé Bečvě na Pustevnách. Přijedete na parkoviště a krásnou procházkou půjdete nahoru do kopce. Cestou narazíte na malou rozhlednu a na vrcholku kopce na sochu Radegasta. Naleznete tam také stánek s občerstvením. Kousek od parkoviště se nachází také restaurace.

JEŽÍŠKOVA CESTA

Ježíškova cesta se nachází u městečka Boží Dar za Karlovými Vary. V městečku se můžete ubytovat ve spoustě hotelů a penzionů. Doporučuji Hotel Praha. Ježíškova cesta je měřena v dětských krocích. Na cestě děti plní různé úkoly a zároveň je to krásná procházka přírodou. Cestou najdete překážky a na konci je hřiště pro děti.

Zdroj obrázků: kudyznudy.cz

Text: Kokoska

PANDA ČERVENÁ

Jak jste se již dozvěděli z předchozího online čísla Puzzlíku, naše škola adoptovala pandu červenou v zoologické zahradě Praha.

Panda červená (*ailurus fulgens*) je menší stromová šelma, která je někdy také nazývána jako panda malá. Panda je o něco málo větší než kočka domácí. Většinou se žíví bambusem, který tvoří největší část jejího jídelníčku. Má dlouhý ocas, hnědočervenou srst a průměrně se ve volné přírodě dožívá 8 až 10 let.

Zdroj: Wikipedie

Pawka

ADOPČNÍ LISTINA

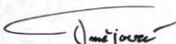
Od Zoologické zahrady hl. m. Prahy získává tuto adopční listinu

ZŠ Miloše Šolleho,

která se stala dne 22. prosince 2020

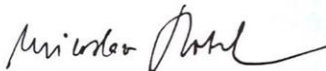
adoptivním rodičem

pandy červené

Jana Tmějová
kontakt s veřejností
Zoo Praha

ADOPTIVNÍ RODIČ
ZOO PRAHA

Miroslav Bobek
ředitel
Zoo Praha

OHROŽENÁ ZVÍŘATA

Ahoj, našla jsem 5 ohrožených druhů, které mě zaujaly. Doufám, že se budou líbit i vám.

Prvním jsem já, medvěd hnědý. Jsem velmi mohutná šelma se silnými a velkými končetinami, drápy mám velké 5 až 10 cm. Jsem zvíře, které má dlouhou srst a velkou kulatou hlavu. Zbarvení srsti se značně liší podle několika poddruhů, ale všeobecně se pohybuje od žlutavě plavé až po tmavě hnědou. Na území České republiky jsem byl považován za úplně vyhynulého už v druhé polovině 19. století, na většině území Čech jsem byl vyhuben v 17. a 18. století, nejdéle jsem se vyskytoval na Šumavě.

Druhým zvířátkem jsem já - bobr evropský. Já, bobr evropský, jsem až metr dlouhý zavalitý hlodavec s hustou srstí a dlouhým plochým ocasem. Jsem zcela přizpůsoben životu ve vodě. Buduji soustavy kanálů, nor a bobřích hrází. Mám velmi rád větvičky, lýko a různé bylinky. V Česku se vyskytujeme v povodí Labe, Moravy, Odry, Dyje a Dunaje. Početnost bobrů kvůli absenci přirozených nepřátel a legislativní ochraně stále narůstá. V současnosti se na území ČR nachází přibližně 6 000 jedinců.

Třetím ohroženým zvířátkem jsem já, kočka divoká. Mám šedo-hnědo-černou barvou srsti v rozličné barevné kombinaci. Vážím většinou mezi 2 a 8 kilogramy, nejčastěji 3 až 6 kg. Délka mého těla bez ocasu je 44 až 75 cm, ocas měří 21 až 37 cm. Dožívám se obvykle 12–14 let, výjimečně až 20 let. Živím se různými druhy hlodavců, dále ptáky, menšími plazy a obojživelníky. V České republice jsem byla dlouho prakticky vyhubena (až na velmi vzácné příhraniční výskyty, například v Národním parku Podyjí). Nicméně mezi lety 2011 až 2019 se objevilo několik pozorování z oblasti Šumavy, Beskyd a Doupovských hor naznačující, že jsem se do České republiky postupně navrátila. Více rozšířená jsem na Slovensku, kde žije několik set mých kamarádů.

A další jsem já, rejsek horský. Mám poměrně dlouhý ocas a velké zadní tlapky. Celé tělo mám jak na hřbetě, tak i na bocích a na břiše jednobarevně černošedé a tím se liším od ostatních rejsků. Vyskytují se především v horských oblastech v hustých travních porostech, lesích, ale i v oblastech nad hranicí lesa. Vyhledávám vlhká místa a jehličnaté lesy ve výškách mezi 200–2500 m n. m. v Čechách se vyskytují na Šumavě a jejím podhůří, na severu pak od Lužických hor přes Jizerské hory až do Krkonoš. Jsem však velice ohrožený.

A nakonec to nejlepší, co mohu být. Jsem roztomilé zvířátko podobné živému plyšovému medvídku. Obvykle mě v médiích vidáte, jak pokojně žvýkám bambus, což přispívá k mému obrazu nevinnosti. Víte, kdo jsem? No přeci panda velká. Jsem národním symbolem Číny a jsem zobrazována na čínských zlatých mincích. Žiji v hornatých oblastech centrální části Čínské lidové republiky a patřím k velice zranitelným druhům. Největším nebezpečím pro mě je postupující narušování mých přirozených lokalit a velmi slabá porodnost ať už v zajetí nebo v přírodě.

Zdroj: Wikipedie

Panda

ZACHRAŇUJEME PTÁČE

Ve čtvrtek 3. června do sborovny přinesl Matyáš ze 6.B o polední pauze malé zraněné ptáče, které našel poblíž silnice, kde ho mohla sníst kočka nebo ho přejet auto. Ptáčeti tím, že ho přinesl, zachránil život. Chovat takhle malé ptáče doma tak, aby přežilo, je skoro nemožné, proto se zavolalo do záchranné stanice Huslík. Po nějaké době si ze stanice pro ptáče přijeli a pochválili Matyáše za jeho záchranu. V tomto případě bylo správné, že se ptáčeti pomohlo.

Maru

KDY MLÁDĚTI POMOCT:

- Když mládě leží s roztaženými křídly a vypadá vysíleně, je nutná pomoc člověka. Vždy se obraťte na nejbližší záchrannou stanici.
- Mládě také může zranit jiné zvíře, v tom případě je také nutná pomoc, pokud je viditelně zraněné.
- Pomáháme také v případě dalších zranění jako jsou fraktury křídel, končetin, velké napadení parazity atd.
- Mlád'ata si nikdy nebereme domů a nesnažíme se jim sami pomoci. Mnohdy to může dopadnout tragicky.

(Na mlád'ata savců nikdy nesaháme!)

Zdroj: Facebook

Maru

ŽIJEME ZDRAVĚ

RYCHLÝ SALÁT

Vezmeme salát a pořádně ho umyjeme. Nakrájíme jej na malé kousky, salát přendáme do mísy a přidáme nakrájené rajče. Do salátu také můžeme dát tuňáka, balkánský sýr nebo černé olivy.

Nezapomeneme přidat i zálivku. Napustíme si vodu do skleničky a rozmícháme v ní sůl, cukr (podle chuti) a potom přidáme trochu octa. Nalijeme do mísy se salátem a dobře zamícháme. Ihned podáváme s rozpečenou bagetkou.

Ančí

ZDRAVÉ SMOOTHIE

Na zdravé smoothie potřebujete:

1 řapíkatý celer, 1 střední zelené jablko, půl salátové okurky, citron, trochu olivového oleje, koření na tzatziki, solené mandle a mixér

Okurku oloupeme a nakrájíme na kostky, přidáme nakrájený řapíkatý celer a jablko. Vše důkladně rozmixujeme. Přidáváme postupně více ovoce a zeleniny, dokud není nádoba plná. Pokaždé musíme přidanou zeleninu s ovocem pořádně rozmixovat. Nakonec přidáme citron, olej, koření a mandle a vše ještě jednou dobře rozmixujeme. Poté ihned podáváme. Dobrou chuť! 😊

Ledňáček

JAK NEPROKRASŤINOVAT?

Prokrastinace je tendence odkládat věci na později. Často si řekneme, že to uděláme zítra a místo toho se třeba díváme na televizi, spoléháme, že naše budoucí já bude zodpovědnější. To se většinou ale nestane. Zkuste se sami sebe zeptat, jestli to vážně zítra uděláte a proč by vadilo to udělat hned. Musíte si uvědomit, že když něco několikrát odložíte, už to s největší pravděpodobností neuděláte. Co můžeš udělat dnes, neodkládej na zítřek! Někdy nám to je ale jedno, protože si řekneme, že jsme líní a nenapravitelní lenoši. Našemu mozku tak podsouváme informaci, že proti tomu nic dělat nebudeme a je tedy v pořádku být líný. Je potřeba také si přiznat své vlastní chyby a odpustit si je. Je dobré vidět sám sebe jako produktivního člověka. Svoje problémy bychom měli řešit, nikoliv se litovat. Klíčem je spojit špatné s dobrým, můžeme si například stanovit, že svou oblíbenou hudbu posloucháme při určité méně oblíbené činnosti. Náš mozek to bude pak brát jako odměnu a budeme díky tomu ochotnější dělat to, do čeho by se nám normálně moc nechtělo. Někdy také pomáhá si před nějakou méně příjemnou činností na chvíli lehnout a soustředit se pouze na svůj dech. A co pomáhá s prokrastinací vám?

Nini

CHVILKA POEZIE

POD PŮLNOČNÍ OBLOHOU

Oheň již dohasl, jiskry přestaly poletovat a krajinu pohltila tma. Do svých pařátů uvrhla vše, co mohla, nic ji neuniklo. Noc hodila přes okolí černý plášť a plně se ujala své vlády.

Nebyla však krutou vládkyní, všude nastal klid a mír.

Zdánlivé ticho narušuje potůček, který líně putuje loukou. A také stromy, které šeptají dávné příběhy z dob, kdy již rostly. Teplý větřík zpívá ukolébavku všemu, co ještě nespí, hladí trávu a suší ji od večerních slz matky přírody. Všude je cítit jehličí a svěžest jarní noci.

A nad tím vším bdí měsíc, stojí na stráž. Postavil se tmě a dohlíží na krajinu pod sebou. Jeho společností jsou hvězdy. Tisíce zářivých perel, které někdo vysypal na tmavě modrou oblohu. Ale ne náhodně, hvězdy nerady svítí samy, tvoří si skupinky. Táhle jede Velký vůz, tam zase bojuje Orion. Z celé záře přechází zrak. Tisíce ohýnků prozařují tmu a jako majáky svítí zbloudilým. Spouští k zemi svá záchranná lana. Dávají naději.

Když v tom se mírný větřík vzedme jako statný kůň. Přehluší potůček, stromům vezme všechna tichá slova a donutí je křičet. Trávu již nehladí, divoce s ní tančí. Už není tak příjemný, je studený jak led. Ta tam je vůně jehličí, nahrazuje ji jen suchý vzduch. Větru jako na povel přichází na pomoc armáda mraky. Temní jezdci táhnou oblohou a dobývají každý její kus. Hvězdy mizí a utíkají pryč, trhají svá lana. I měsíc raději zvolil ústup a schoval se. Obloha zůstala černá, tichá a pustá jako bojiště po válce. Vítr odešel stejně rychle, jako přišel a vzal se sebou všechnu naději a světlo. Stromy nemluví, strachem ztratily řeč. Ticho přerušuje jen potůček, který dále kráčí svým korytem, jako by se nic nestalo. Vše je tak smutné a ponuré. Snad úsvit přijde brzy a vysvobodí zem.

Wewe

V MÉ KNIHOVNIČCE NESMÍ CHYBĚT...

V letošním kole olympiády v českém jazyce se objevilo téma, se kterým by si asi řada žáků nevěděla rady. Ale Martina Fišerová z 9. B napsala krásný text.

Často přemýšlím, jaký bude můj život v budoucnosti, až založím rodinu. Jak si budu hrát se svými dětmi, ale hlavně, jak si budeme číst vždy před spaním. Stojíme v dětském pokojíčku u menší dětské knihovničky, kde nejsou jen knihy, ale i skleněné postavičky pro štěstí. Dneska jsme si vybrali ke čtení pohádku o Červené karkulce.

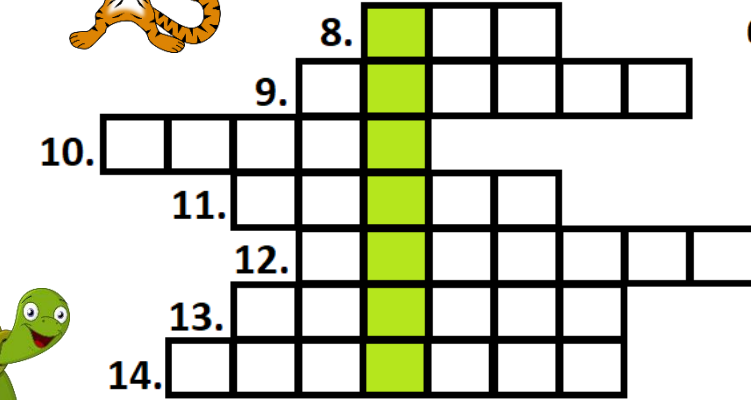
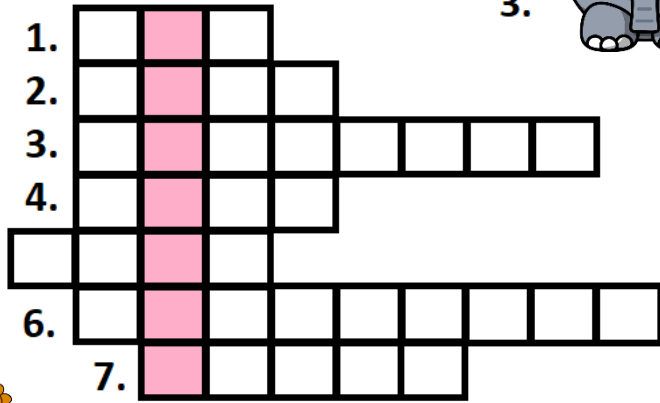
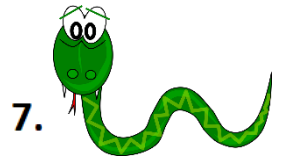
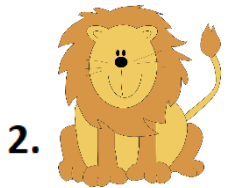
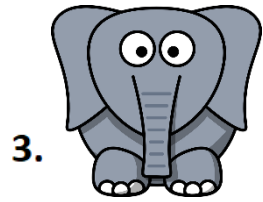
Pamatuji si, že když jsem byla malá, moje babička mi ji vždy vyprávěla a já ji měla moc ráda. Lehly jsme si do postele a babička začala vyprávět, přesně jako já teď svým dětem. Jsou zachumlané v peřině a poslouchají. Nejraději mají část s Karkulkou a vlkem, když Karkulka přijde do babiččina domku s košíkem plným dobrot a s květinami, ale v posteli není babička, leží tam vlk. Jenže to Karkulka ještě neví.

Ke konci pohádky se dětem zavírají oči, položím knížku na noční stolek, zhasnu lampičku a potichu odcházím do ložnice číst si ještě svoji knížku. V ložnici máme větší knihovnu, kde nechybí sloník pro štěstí, svíčky, ale i obrázky od dětí. Zapálím si svíčku a lehnu si do postele s knihou. Vždy si беру něco romantického, celém dni přišla na jiné myšlenky. Dnes jsem si vybrala knížku Hvězdy nám nepřály, což je romantické, ale i smutné. Příběh jsem viděla ve filmové verzi a natolik se mi zalíbil, že jsem sáhla i po knize. Je to pěkný večer.

Martina Fišerová, 9.B

ENGLISH LESSON

COMPLETE THE CROSSWORD:

WHAT'S THE SOLUTION? DRAW IT:

NA ZÁVĚR...

DIGITÁLNÍ UMĚNÍ

Moje cesta světem digitálního umění začala asi na přelomu let 2019-2020, to jsem dostala svůj první chytrý telefon Lenovo. Stáhla jsem si aplikaci Ibis Paint X, je to aplikace na malování. Sedla jsem si k tomu a zkusila začít malovat. Na začátku mi to moc nešlo, ale trénink mě zlepšil. Pak jsem začala s Gacha life, moc mě to bavilo, začala jsem upravovat moje fotky. Na Vánoce roku 2020 jsem dostala nový telefon a můj styl se posunul vpřed. Nikdy jsem ale nezapomněla na svoje začátky.

Ledňáček

TIP NA SUPER FILM PRO CELOU RODINU

Zlodějka knih je válečný film o jedné německé holčičce Líze. Líza, i když je Němka, tak to nemá vůbec jednoduché. Jelikož byla její maminka komunistka, tak musela Líza jet k náhradní německé rodině. Seznámila se tam s jedním chlapcem, Rudym. A proč vlastně zlodějka knih? Protože si moc ráda "půjčovala" knihy z knihovny od starosty. Lízy náhradní rodina schovávala jednoho Žida Maxe ve sklepě. A jak to celé dopadne? Přežije Líza a její blízcí válku? Najdou Němci ve sklepě Maxe? Pokud chceš vědět, jak to vlastně celé dopadne, tak koukni na film

Zlodějka knih nebo si přečti knihu se stejným názvem. Je to moc zajímavý film a stojí za to ho vidět nebo si příběh přečíst.

Zdroj obrázku: czechmag.cz

Teena

WEWE SE S NÁMI LOUČÍ...

Čas bohužel zastavit nejde, a tak nám naše skvělá redaktorka Wewe odchází na střední školu. Evičce moc děkujeme za všechnu odvedenou práci nejen pro Puzzlík, ale také pro celou školu.

Z celého srdce Wewe přejeme hodně úspěchů na nové škole a hlavně hodně zdraví, protože bez toho to nejde. 😊

Redakce

PRÁZDNINY JSOU SKORO TU!

Celá redakce všem přeje krásné prožití letních prázdnin, hodně sluníčka a odpočinku. Ahoj v září!

PUZZLÍK 2020/2021

Školní čtvrtletník
ZŠ Miloše Šolleho Kouřim
17. ročník

Šéfredaktorka: Pavlína Vandělíková (Pawka)
Grafik: Pavlína Vandělíková

Časopis k nahlédnutí na stránkách školy
(www.skolakourim.cz).

Obrázky čerpány z fotobank
Pixabay.com a Pexels.com.

Redakce:

Anna Viktorie Bednářová (Ančí)
Elen Beranová (Koala)
Nikol Beranová (Nini)
Anna Bohatá (Ledňáček)
Michaela Falberová (Panda)
Marie Kubelková (Maru)
Eva Kúsová (Wewe)
Nicolette Pohořelá (Kokoska)
Kristýna Stepaková (Kika)
Kristýna Zahradníčková (Teena)

